

**TĚLOVÝCHOVNÁ
JEDNOTA SOKOL
NEKOŘ**

1913 – 2013

Sto let. Je to málo nebo moc? Přijde na to, řekne si někdo. V životě lidském je to rozhodně dost. V případě nekořského Sokola snad ještě víc, Těch lidských životů s ním spojených je totiž víc než dost. A nebyly to životy ledajaké. Byly totiž spojeny nejen se samotnými sokoly, ale i s jejich celými rodinami.

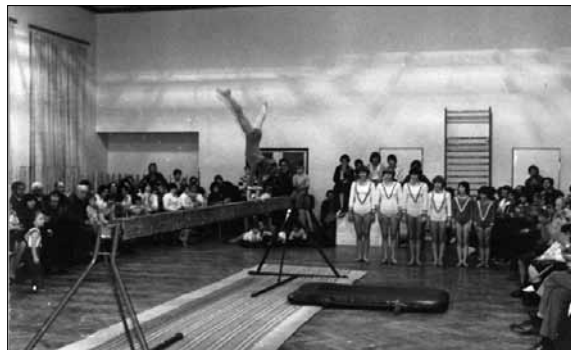
Výčet sportů a aktivit, pod nimiž jsou sokolové podepsaní, by byl velmi dlouhý. Vzpomeňme tedy alespoň některé. Od tradičních cvičení, účasti na všesokolských sletech či spartakiádách nebo volejbalu až po stolní tenis, házenou, hokej, fotbal či turistické pochody. Nebo dny plné her pořádané pro děti.

Sokolové se ale samozřejmě aktivně podíleli a dodnes podílejí i na životě spolkovém.

Kdy to všechno začalo

O založení tělocvičné jednoty se zasloužili členové Sokola Kyšperk, kteří již měli desetiletou zkušenost. Při založení Sokola v Nekoři 17. srpna 1913 se hned zpočátku přihlásilo 50 mužů a 13 žen. Krátce nato však vypukla I. světová válka a činnost Sokola byla přerušena. Po jejím skončení ji ale obětaví dobrovolníci velice brzy obnovili.

Rozmach nekořské tělovýchovy pak začal v roce 1921. Tehdy obec Sokolu přidělila nepoužívaný rybníček pro provozování tělesné výchovy dětí. Prostor byl upraven nejen Sokoly a hasiči, ale i dalšími nadšenci a aktivita tělocvičné jednoty narůstala. Hned v téže roce u továrny proběhlo okrskové cvičení Orlické župy sokolské.

Zajímavé je, že v té době se nekořští sokolové často zúčastňovali lyžařských závodů v okolí a některé také sami pořádali. V Sokole se objevili noví cvičitelé a funkcionáři jako Vaníček, Kalous, Baláš, Kadičová nebo Venclová, kteří nejen udržovali pravidelná cvičení, ale připravovali i účast na historický X. slet Sokolstva v Praze v roce 1938, kam se sjelo víc než milion lidí z celé republiky.

Dožínky v roce 1948

Po okupaci v roce 1939 byl Sokol na šest let vyřazen z činnosti. Krátce po osvobození, na podzim roku 1945 se opět na plné obrátky rozjelo cvičení. Cvičenců bylo tolik, že se cvičilo v sále Na Rybníku i v Orlovně u mostu. Tehdejší vedení Sokola, Josef Hartman, Jaroslav Kalous a Marie Krejsová - Kadičová spolu s Oldou Balášem a Oldřichem Uhlířem připravovali cvičence na XI. všesokolský slet v roce 1948.

Všichni cvičenci z Nekoře žactvem počínaje a dospělými konče měli krásné sokolské kroje, které si museli sami platit. A věru nebyly to částky malé. Vůbec jim přitom nevadilo že se do Prahy cestovalo v nákladních vagonech, spalo v tělocvičnách na zemi.

Komunisté neměli Sokoly rádi

Po únoru 1948 bylo zase všechno jinak. S nástupem komunistů k moci se sokolům nějak zvlášť nedařilo. Rudí činovníci rozhodli o sloučení tělovýchovy do jedné organizace. V Nekoři byl poměrně silný spolek Orel, jehož činnost se měla zapojit do Sokola. S tím ale souhlasila jen nepočtená skupina cvičenců. Do Českých Petrovic se navíc odstěhovala náčelnice Marie Kadičová, po níž převzala funkci neúnavná Božena Veselíková.

Nekořský Sokol jí poté pomáhal se založením TJ Sokol, věnoval do Petrovic nějaké nářadí a divadelní rekvizity. Oplatil tak to, co pro nekořské udělali soklové z Kyšperka.

V padesátých letech vytvořili komunisté akční výbory, které měly mimo jiné za úkol očistit Sokol od nespolehlivých členů. A tak museli v Nekoři odejít mnozí neaktivnější: starosta Jan Motyčka, Oldřich Baláš, Josef Pejcha, Dominik Šulc, Vojtěch Vencl a někteří další. Sokol začali řídit prověřeni komunisté a zdálo se, že se nekořský Sokol řítí do záhuby. Cvičit se ale nepřestalo.

Když nové vedení poznalo, že je nikdo nerespektuje, po čase odešli. Aby se zachovala

stranická linie, stal se předsedou Sokola umírněný člen strany Jaroslav Kalous a s ním Božena Veselíková, Marie Pišlová a nestraníci František Červ, Jaroslav Nastoupil a nově se začali angažovat i mladíci František Slavík a Jiří Vencl.

I přesto, že spartakiády ani zdaleka nebyly tak prodchnuté nadšením jako všesokolské slety, zúčastnili se nekořští sokolové i jich. V sále Na Rybníku navíc byly pravidelné tě-

lovýchovné akademie, kde se cvičenci představili při pódiových vystoupeních, cvičení na nářadí nebo gymnastice.

To vše ale probíhalo nikoli z nařízení strany a vlády, ale především díky nadšení a entuziasmu jednotlivých členů, díky jejich touze „tělocvičit“ a scházet se.

Nejen sportem živ jest člověk

Po mírném uvolnění v šedesátých letech se činovníci snažili k tělovýchově přitáhnout co nejvíc mladých lidí. Do Sokola přicházeli noví aktivní členové jako Václav Kubíček, Václav Vodička, Anna Šmoková, Václav Čáp a řada dalších. Ti mimo jiné vymysleli, že budou do Nekoře vozit na besedy známé sportovce a uspořádají letní karnevaly.

Mladí i ti pokročilejší tak mohli besedovat s legendární Danou Zátokovou, zápasníkem Petrem Kmentem nebo hokejistou Stanislavem Prýlem. Na parketu pod přehradou se pak objevily nejen kapely z okolí,

Oslavy 60 let TJ Sokol Nekoř

ale i takové hvězdy, jako Viktor Sodoma, Petr Spálený, Katapult nebo Bacily.

Mezi členy se pak postupně objevovali další tahouni, jako Milan Fišer, Vladislav Valenta, Jan Kosek, Jan Bednář nebo František Pácha.

Co všechno se v Nekoři hrálo nebo hraje

Výčet všech akcí, které dnes sokolové v Nekoři připravují, by byl velmi dlouhý. Z těch nejznámějších připomeňme tradiční hokej,

obnovený oddíl hokejové mládeže, Nekořský kros, Nekořský špacír, okresní soutěže stolních tenistů i tradiční vánoční turnaj pro nekořáky, Nekořskou cestu za pohádkou. Stranou dříve nestáli ani šachisté, házenkáři, nohejbalisté, tenisté, fotbalisté či turisté. O těch všech se pravidelně dočítáte v Nekořském zpravodaji.

V Nekoři nenastal útlum ani po listopadu 1989. I přesto, že dnešní mládež velmi často sedí raději u počítače, než vyvíjí tělesné aktivity, v Nekoři k nim má velmi dobré podmínky. Kdo se dnes podívá na sportovní areál, který vyrostl a neustále se rozrůstá, nezbude mu, než obdivovat nejen tenisový kurt a ostatní sportoviště nebo třeba hokejové hřiště.

Autor tohoto textu dodnes nostalgicky vzpomíná, kterak při dramatickém hokejovém mači na starém hřišti hokejkou rozbil žárovku ve světle usazením těsně nad ledovou plochou a poté nejen musel uklízet střepy z rozbité žárovky, ale i snášet výsměch a výtky kamarádů, kteří se spolu s ním po ledě proháněli na černým gumovým nesmyslem.

Tři roky nového areálu

V listopadu 2010 Obec Nekoř otevřela Centrum volnočasových aktivit. Moderní hokejový stadion pro přírodní led využitelný celoročně k hokejbalu či pro jiné sporty s potřebnými skladovacími prostory, hlediště s přístupovým schodištěm a naproti tomu pódium pro pořádání kulturních akcí a koncertů, asfaltové hřiště na tenis s tréninkovou pinkací zdí s možností využití i pro nohejbal, mini skate park a koše na pouliční basketbal pro neorganizované a individuální sportovní vyžití.

Nechybí stůl na venkovní stolní tenis, nezapomnělo se ani na ty nejmenší s dětskou prolézačkou a skluzavkou, a k tomu kompletně zrekonstruované zázemí s klubovnými prostory.

Slavnostní otevření Centra volnočasových aktivit

Samozřejmostí je i sociální zařízení včetně wc pro invalidy, dvě sportovní šatny se sprchami. To vše kompletně oploceno.

To muselo stát peněz, řekne si jeden. Stálo. Více než dvacet milionů korun, více než sedmnácti miliony ale Nekořákům přispěla Evropská unie ze svých fondů. A pak že je unie na nic. I ona se nakonec podílí na tom, že se v Nekoři bude sportu snad dařit i nadále. A možná ještě víc.

Podat podrobnou zprávu o činnosti nekořského Sokola je téměř nadlidský úkol. A dokázal by ji sestavit snad jen početný kolektiv autorů. Byla by to pěkně tučná bichle plná zajímavých osudů a příběhů, které byly s místním Sokolem spjaty.

Třeba na ni jednou dojde. Na dokreslení výše napsaného přinášíme fotografie z akcí pořádaných v posledních deseti letech

S použitím textů Františka Slavíka, Jiřího Pomikálka a Josefa Dostálka připravil Jiří K. Růžička

Nekořský kros

Nekořský kros

Minifotbal

Hokejoví přeborníci okresu

Vzpomínkový zápas na Pepu Krejsu

HC Klas Nekoř

Současná hokejová mládež

Pohádková cesta

Nohejbalové turnaje

Oddíl stolního tenisu - L. Uhlíř

V posledních pěti letech přišla TJ Sokol Nekoř o tři významné dlouholeté činitele a funkcionáře, z toho dva předsedy, kteří svými aktivitami velmi výrazně ovlivnili život nekořské TJ Sokol. Při této příležitosti na ně přinášíme krátkou vzpomínku.

Bohouš Dušek

Tragicky zahynul při autonehodě 26. října 2009 na státovcu u šedivské pumpy. Optimistický, aktivitou hýčící a dobrou náladu rozdávající člen obecního zastupitelstva, souseď, přítel kamarád, aktivní člen TJ Sokol Nekoř. Byl zakládajícím členem a dobrým hráčem hokejového oddílu

i dlouholetým a obětavým předním funkcionářem, ale také štědrým sponzorem dětských akcí a spoluzakladatelem Nekořské cesty za pohádkou na ukončení letních prázdnin. Miloval

život, zajímal se o sport. V mládí hrál aktivně hokej a fotbal, později pomáhal organizovat a připravovat sokolské akce.

Josef Krejsa

Zemřel náhle 27. 6. 2011 ve věku 52 let.

Jeho celoživotní láskou byl sport a Tělovýchovná jednota Sokol Nekoř, ve které byl od mládí členem. Od malička aktivně sportoval, žádná sokolská akce se bez něho neobešla, a hlavně trénoval mladé, jak fotbalisty, tak zejména malé hokejisty, kterým věnoval neomezené množství svého času a sil. Jeho trenérské ruce dávaly po mnoho let až do současnosti základ úspěchům nekořského hokeje, mnozí úspěšní letohradští hokejbalisté, kteří získali v tomto příbuzném sportu evropské nebo světové tituly, získávali první zkušenosti s tímto kolektivním sportem na nekořském ledě pod

vedením Pepy Krejsy. Vyvrcholením a odměnou jeho trenérské práce bylo získání titulu přeborník okresu v mladších žácích dvakrát za sebou v sezonách 2005 – 2007, kdy mladí nekořští hokejisté jako jediní účastníci z vesnice vyhráli v konkurenci velkých měst...

Sám aktivně hokej léta hrál za nekořské muže, v poslední době si nenechal ujít alespoň s nekořskou starou partou pravidelný turnaj starých gard, a s chutí si zahrál i v exhibičních zápasech na rekonstruovaném sportovišti. Pracoval ve výboru TJ Sokol a od

roku 1997 na sebe vzal i tíhu funkce předsedy tělovýchovné jednoty, cokoli bylo v sokole potřeba, všichni se obraceli na Pepu, on zařizoval, organizoval a hlavně sám obětavě a bez ohledu na čas dělal...

Obnovil tradici nekořského přespolního běhu, byl jeho hlavním organizátorem a také aktivním účastníkem, při XII. ročníku nekořského krosu jako jediný dospělý nekořský účastník 2x vyběhl „Zářečák“ a nechal za sebou mnohé mladší závodníky.... Jezdil i po okolních závodech okresního běžeckého Iscarex poháru, aby získal zkušenosti, jak závody dělají jinde a mohl nekořské běhy ještě vylepšovat.

Některých se i sám aktivně jako závodník účastnil, pravidelně navečer vybíhal na svůj trénink, aby si udržel kondici...

Měl v oblíbené i další sporty, kolo, v zimě lyže, velkou zálibou mu byla turistika, Měl radost z dokončené rekonstrukce nekořského sportoviště, byl ochoten sám a zadarmo udělat ještě nějaké další úpravy, aby vše fungovalo co nejlépe...

Byl organizátorem stříkání ledu, vyhrnování sněhu, vše vždy i doma pečlivě předem připravil a udržoval, a hned po rekonstrukci vynucené přestávce začal trénovat nové nekořské hokejové elévy... je škoda, že si nového areálu tak málo užil...

František Slavík

Dne 25. listopadu 2012 v 79 letech života jej smrt vytrhla z kruhu rodiny, přátel a kamarádů, i ze života obce Nekoř dlouholetého předsedu TJ Sokol Nekoř. Jeho celoživotní láskou i údělem byl sport a Tělovýchovná jednota Sokol Nekoř, ve které byl od mládí členem. Od mládí aktivně sportoval, žádná sokolská akce se bez něho neobešla, a od roku 1956 až do nedávné doby nepřetržitě působil ve výboru TJ Sokol Nekoř ve funkcích předsedy nebo tajemníka. Organizoval nejrůznější sportovní i společenské akce, většiny z nich se aktivně účastnil. Jejich výčet by byl velmi dlouhý, vzpomeňme alespoň nácviky na spartakiády, tělovýchovné akademie, organizoval autobusové zájezdy, letní karnevaly pod Malou přehradou, vystoupení slavných zpěváků, orchestrů a hudebních skupin té doby, návštěvy známých sportovců v Nekoři, mimo jiné i Dany Zátopkové a atleta Čevony, tradiční maškarní plesy, známé pochody přes 5 vesnic a 1 přehradu, 21 ročníků běžeckých závodů, téměř

kiády, tělovýchovné akademie, organizoval autobusové zájezdy, letní karnevaly pod Malou přehradou, vystoupení slavných zpěváků, orchestrů a hudebních skupin té doby, návštěvy známých sportovců v Nekoři, mimo jiné i Dany Zátopkové a atleta Čevony, tradiční maškarní plesy, známé pochody přes 5 vesnic a 1 přehradu, 21 ročníků běžeckých závodů, téměř

tři desítky turnajů v mini-fotbale, na které dokázal zajistit ceny a záštity mimo jiné i místopředsedy vlády Josefa Luxe a poté i předsedy vlády Miloše Zemana. V sedmdesátých letech pomáhal vyjednávat partnerství s Vítkovickými železárnami, partnerem JZD Vítkovice Nekoř, které vyústilo ve smlouvu mezi TJ JZD Vítkovice Nekoř a TJ Vítkovice, což byl pro nekořské velmi silný finanční partner a sponzor.

V roce 1978 po 4 dny v rozhlasovém voze komentoval pochod na 3x50 km z Nekoře do Ostravy k výročí 150 let železáren ve Vítkovicích. A v roce 1989 při 90. výročí TJ Vítkovice pak organizoval nonstop běh Nekoř – Ostrava. Nesmíme zapomenout na partnerství s LZS Bystrzyca Klodska a s tím spojené desítky vzájemných návštěv a sportovních utkání. TJ JZD Vítkovice Nekoř byla do devadesátých let pod jeho vedením v okrese pojmem, získávala řadu ocenění. Zastával i funkce v krajském a ústředním výboru ČSTV. Po změnách po sametové revoluci v roce 1989 se i nadále snažil ve značně změněných podmínkách udržet co nejvíce činnosti dnešní TJ Sokol Nekoř.

Byl hlavním organizátorem velkolepých oslav 90. ti let tělovýchovy v Nekoři v červenci 2003, sepsal k této příležitosti její historii a těšil se na oslavy letošního 100. letého výročí ...

Ještě nedávno, v roce 2006 organizoval oslavy 40 let nekořského hokeje a inicioval besedu s pardubickými hokejisty a trenéry..... Jeho až buldočí zaujatost pro věc, vytrvalost a neustálý tah na branku byla všem známa.... Stejně tak k němu patřila i jeho žoviálnost a dobrosrdečnost, všude, kde se objevil, byl nepřehlédnutelnou osobností.... Pro zdravotní problémy, které jej začaly trápit, musel předat vedení TJ mladším, stále se však dle svých možností zapojoval a o činnost tělovýchovy zajímal.

Rekonstrukce nekořského sportoviště, povedené obcí Nekoř za financování dotačních prostředků z EU prostřednictvím ROP bylo naplněním jeho snu, aby areál, o který se jako činovník TJ Sokol dlouhá léta staral a který dle možností doby stále zveleboval, dostal moderní, na dlouhá léta využitelnou podobu. Z jeho otevření v roce 2010 se upřímně radoval.

Přestože jej v posledních letech zdravotní problémy nutily stáhnout se do ústraní, měl stále zájem o dění v obci, pravidelně se zúčastňoval sokolských i obecních akcí... I když jeho životní zápas skončil, a i když své poslední sportovní klání se smrtí prohrál, dovolím si konstatovat, že vším tím, co za svůj činorodý život vykonal, i v tomto posledním zápase čestně zvítězil...

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA SOKOL V NEKOŘI 1913 - 2013

OSLAVY 100 LET organizované tělovýchovy v Nekoři

24. srpna 2013 od 16,00 hod.

Slavnostní sportovně společenské odpoledne

Centrum volnočasových aktivit Nekoř - Sportovní stadion Nekoř

Bohatý program:

- o 16,00 benefiční fotbalový zápas TJ Sokol x F UP Olomouc
- o 17,00 vystoupení karatistů, cvičenek z Králík, kulturistů
- o 17,45 vystoupení tanečních skupin - HOPILAJ, breake dance, ...
- o 19,15 imitátor Václav Faltus
- o 20,00 skupina VERONA
- o 21,00 diskotéka a volná zábava

doprovodný program, výstava o 100 leté historii, soutěže pro děti,
bohaté občerstvení

vstupné dobrovolné

VODOVODY A KANALIZACE
JABLONĚ NAD ORLICI, s.r.o.

VODA TOPENÍ PLYN

777 583 222

VVS Verměřovice s.r.o.